

URITULLI

ÜENÜTO PEREKONNALEHT

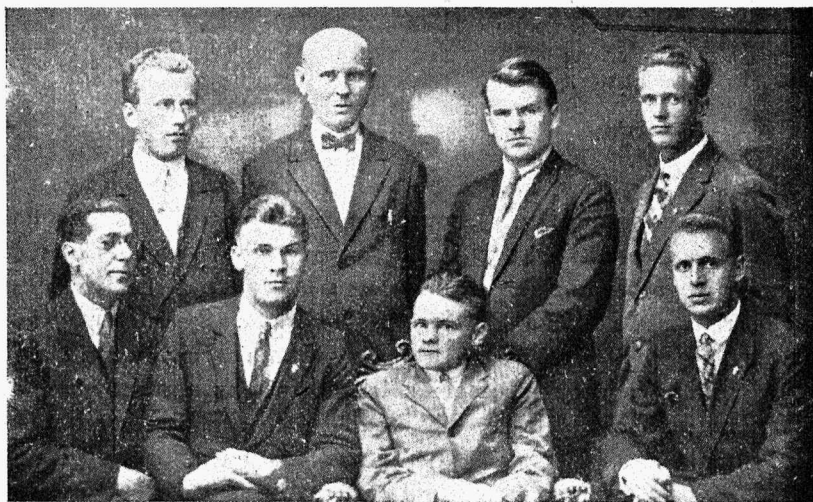
N:o 1

SEPTEMBER

1927

Põhikõnne...

76.

ÜENÜTO Juhatus. Seisavad paremalt: V. Ingermann, R. Inland, R. Saarmann, R. Mõistlik. Istuvad: E. Kaljot, V. Teiss (esimees), E. Eik ja N. Tsõpukov.

Tähiseid.

Noorus on aadete aeg, kiindumuste kena kevad, unistuste uus igatsus, harrastuste helkiv homme. Maldamatu on noorte teohimu, väsimata nende enesearendamispye, leidlik nende algatusvõime, hoogne nende koondustung.

Kuhu suundub see energia, kuhu tungib see teohimu? Kant reformppydest, elustet protestivaimust leiab ta elusihte yle tänapäeva kultuurilmestuse defektide p a r e m a t u l e v i k u t a h t e s Noorus on kevad, kevad mis on määrat harima kultuuri uudismaid. Sõjarusudel on vanempõlv saand pessimismitõve, suuril ilmapoliitilisel lainetusil — poliitilise merehaiguse. Suuril ilmatulekahju varemeil on väsimus valdand tuletõrjujaid. Ent vanempõlve „memento mori“ asemel hyiab organiseerund noorpõlv siiski „memento vivere“. —

Ajavaim on tehniline, teraskyllane. Loomulikult on yksik inimene, masina alla kaduda ähvardav indiviid, nõrk kultuurvõitlusele ajavaimuga. Masinlik spetsialiseerumine, pörsilõhnaline egoism ja kõrgeks ylistet individualism on ajajärgu suurimaid nõrkusi. Ajavaim sunnib meid lõpmatuile kontsessioonidele nende nõrkuste aadressil.

Sellele ajajärgule tõstab võitluslipu noorsooliikumine. Kollektivistlik ajajärk on alanud ning kollektivism saand noorile ylesandeks. Lõpusiht pole mitte tugev ja eristund ning spetsialiseerund inimtyyp vaid tugev rahvusyhiskund. Vaatame isegi kaugemale. Kultuuryhiskund on ylesanne kõigile rahvastele, kogu ilmale. Rahvaste (ka meie) ylim ylesanne on teenidakogu ilma inimkunda. Selles suunas ja selle probleemi lahendamiseks teotseb praegu kogu ilma noorsooliikumine, kõikide rahvaste organiseerund noorpõlv. Selles suunas liigume ja töötame vastu väiklusele, schovimismile, vihale, suurusmaaniale või kättemaksu õhutusele. Vaatame enam yhist tööd, kui töötegitajaid, enam ehitust, kui ehitajaid. Selles kollektiivsuses, yhise tahte esile toomises käsutame uuesti tehnilist ajavaimu ning leiame uuesti ka inimese. Kollektiivtahtel vallutame masina ning vabastame inimhinge.

Selles kollektiivsuses, yhistahte vaimus seame omale ka lähemad töösihid. Pyyame mitte koore vaid tuuma järele. Mitte maski taga vaid avalikult töötame. Nõuame kõige päält sygavat kyndi. Vähe on meil pidudest, aastakoosolekuist, liikmekaardist, paragrahvidest, kodukordadest, protokollidest, määrustest, platformidest, dogmadest, vähe moest, maneeridest, frakist

ÜENÜTO Kirjandustoimkond. Seisab paremalt: A. Vendt; istuvad: H. Vahtrik, A. Kont, E. Triik, M. Einberg ja A. Jõger.

ja siidisukkadest. Mitte niipalju nähtavat ja välist kui selle kollektiiv inimtyybi isiklikku siseväärtust. Koondame mitte õpilasi ja õpetajaid, töölisi ja käsitöölisi, ametnikke ja advokaate, nais- ja meesnoori vaid inimesi. Vaatame mitte niivõrd riide- või kybaravärvi, näofassaadi, elukutset või oskusi — kuivõrt seltskundlikku sobivust, yhiskundlikku yleolekut, aituvat altruismi, kollektiivset kangelastööd, ennast eitavat eneseohverdust. Ihkame elu t e r v i k u t, inimhinge metafysilist s y g a v u s t.

Sellases sygavuses teotseades synnib ka meie kollektiivtahe, meie laulu- ja kõnekooride, näite- ja spordiryhmade, rahvatantsu ja mängutruppide, esperanto- ja maleringide ja teiste tegevusharude yhine looming, selles suunas arendada end koduymbruse uuringuis, käsitöös, majanduses, tehnikas, selles suunas teotseme raamatukogudes ja hõimuklubides. Yhendab meid kõiki kogu selles mitmekesises teotsemises yks kultuurtahe, yks yhine kultuurpyyd. Ning meie ettevõtted pole siis monotoonsed ega labased peod, maskeraadid, kontsert-ballid, tantsuõhtud kassameistri meelehääks,

vaid meie kõikide yhine uue sygava seltskundliku kultuuri, seltskundliku mugavuse vajadus. Ning selle vajaduse kohaselt anname omi ettevõtteile värvi. See vajadus elustab meie mängu- ja huviõhtud, kirjanikkude ja kunstnikkude mälestus- ja austusaktused, kirjandus-, muusika-, lyyrika- ja muud õhtud, tähtpäevade, aastapäevade, jõuluõhtute, vanaaasta, esimese mai, jaaniõhtute ja pööripäevade pyhitsemised, kirjalikud ja muud katsetused. Sellest vajadusest tingituna korraldame õpinguid, harjutusi ja vaidlusõhtuid, võistlusi, kylaskäike, ekskursioone. See vajadus sunnib meid ka uusile algatusile.

Olgu see meie kollektiivtahe kultuuryhiskunda ja inimkunda teenida ka vastavalt ajavaimule teraskyllane.

12. sept. 1927.

A. Meikop.

Meie Stokholmi sõidust.

V. Ingermann ja R. Mõistlik.

EELMÄNG

Kirjutatud on nii palju reisimuljeid sõidu üle Tallinna või Pärnu või Valka, või Viljandi, või Nõmmele. Aga meie reisu üle Tallinnast Stokholmi ja tagasi ei kirjuta keegi. Muljed on aga väga kenad asjad, eriti kui nad kirjutatud nii ilusasti paberile kui praegu. Lugejal kohe mulje nagu sõidaks ta ise.

ÜENÜTO-l on saanud juba traditsiooniks, sõita igal aastal Stokholmi. On ju see ainuke lähem koht, kus meid vastu võetakse nii südamlilikult ja hästi. Nii Tranoos 1925 a., kus südamliku vastuvõtu pärast sõrme suhu pidin panema, et mitte suure häälega hulguma puhkeda liigutuse pärast. Aga juba läinud sügisel ei suutnud keegi taltsutada lainetamast pisarate merd... nii kurb oli lahkuda nii suurepäraseist sõbrust!

Loomulik siis, et otsustetakse seekord üldkutse vastuvaidlemata jaatavalt. Näis: osavõtjaid on küllaldaselt, kuigi sõita tuleb omal kulul.

Ligineb väljasõit; vaja kokkuseada esinejate trupp. Aga nüüd: soprane 10 või 11, altosi umbes sama palju, basse 7—8,

tenoreid 1. Üksainus mõistlik mees, ei enam ega vähem. Jääb üle kas muusikapoest osta mõni juure — või laulust üldse loobuda, kuna esinema peab hästi, hästi ja veel kord hästi.

Et ÜENÜTO elab aga kokkuhoiu tähe all — tuli paratamatult valida viimane. Nii siis — ainult tantsijad! Neid on arvult koos „spelmaniga“ otskoo. Muide, ka nende tantsijatega on üldse täbar lugu. Kord on neid 100, kord üheksa vähem kui kümme. Vaja kusagil esineda — siis raske leida vilunumaid tantsijaid: ühel on hamhavalu, teisel jälle südamevalu, et ei tea kellega tantsida, kolmandal pole aega harjutusil käia, neljandal rendez-vous'd, viiendal tunne, et ta varsti haigeks jääb, kuuendal vaimline- ja seitsmendal ainealine kriis ja kaheksandal ka ja nii edasi, jne. jne. . .

Meie esivanemad oli tugev rahvas, nii kehalt kui vaimult, seepärast tuleb parandada kõik ihu ja hinge hädad! Ei saa ju hädine tantsida rahvatantsu! — jumal paraku — ja seepärast enne kõike peab trupi juht ka olema arst. Peab jagama välja retsepte seest- ja väljastpoolt määrimiseks, sisse- ja peale hingamiseks või kuidas tahtes, et aga aitaks. Ja suuremalt osalt aitavad need tilgad ja „trepid“ ikki kah!

Nii on kolm päeva enne sõitu kõik juba terved ja harjutused lähevad takistusita. Näha veel närveerimist: ei tea mida kaasa võtta, ei tea kust mahukaid reisikohvreid saada, ei tea missugune kurs on kroonidel jne.

Mul puuduvad agentuur-andmed, kuis retsepte kokku seati, ent osa poistest pidasid oma koosoleku Jaanikiriku puisteel. Konsiiliumist võtsid osa Erkas, Harry, Riks ja mina.

Majanduslist kriisi kogumaailmas arvesse võttes otsusteti kokkuhoidlikult elada ja et Erkasel isiklikud tutvused ETK-s, tehti temale ülesandeks osta säält odavasti. Konsiiliumi arvates läheb Stokholmi sõiduks vaja järgmis aineid: (Et ikka kokkuhoidlikke matkajaid ÜENÜTO-s leidub, avaldame need arvud) kahele inimesele: § 115 ja neli punkti, 2 karpil kilu, 2 karpil sprotte, 2 karpil angerjaid, 3 naela suitsu vorsti, 2 naela sinki, 1 nael võid, 5 n. leivasegu, 20 kurki, $\frac{1}{4}$ n. soola ja pudel äädikat. Vastuvaidlusi ei teki ja kell pool 24 läheb konsiilium lõbusas tujus laiali.

Viimaks jõudis ka aeg väljasõiduks. Ruttan Riksi juure sumadani tooma, siis turule kurke ostma jne. Aeg kadus kiirelt ja ligemale jõudis kell 11; ostsin auto, sumadanid laeti peale ning rahuldustundega, et kõik on korras, sügan lõuga ja tunnen hirmsa kohkumisega, et mu lopsakas habe on sootu pügamata. Peatan aoto ja lasen habeme „ahvikiirusega“ maha lüüa ja jälle edasi!

Teel laadin Totty ja Sinaida kah veel koormale ja juba kihutamegi Itnurmist ja Gertast mööda, omal hea meel, et auto ikka on ette hobusest! (Muide võib ju voorimees küll oma piitsaga ka habemeid siledeks lüüa).

Tervitame sõitjaid ja saatjaid, võtame sumadanid — Totty ja Sinaida on ise koormalt alla saanud — ja hontrollpunkti! Lasen ühe sumadani lädi vaadata, teisele kleebin sildi, et briljante mul ei ole ja et ma riiki ei varasta — ning olengi läbi! Egas siis aega pole. Laeva sillal on aga kuri mees kes pärib, et kuhu külamees siis sõidab? Ennäe lolli, muidugi Stokholmi. Laev minna aga Helsingi. Pagan võtaks, on need saatuse teed aga imelikud! Vaatan ringi: Pagan — hoopis Viola!

Kalevipojale jõudnud, asetan pakid laeva päras pingile, et pärast rohkem ruumi oleks. Mantlite alla peidan veel varuks 4—5 tooli, muide pole pärast kuhu istuda.

Kell on ammugi juba 11, lepingu järele peaks laevuke juba liikuma, aga et otsustasime rootslastele külakostiks elusaid vähke viia ja et viimased alles kohale jõudnud, alustatakse nende laevale laadimist. Las laevad peale, mõtlen, ja tundes janu, astun Riksiga laeva puhveti poole. Teel kohtame kaptenit. Riks arvab, et küll on tore mees see kapten Tamm. Juba talle näkku vaadates võid kindel olla, et eeloleval sõidul pole meil karta ei kraavi lendamist, otsasõitmist ega ka merihaigust. Nii usaldavalt peegeldub ta nägu uue kaptenimütsi alt. — Tervitame ja palume ära leppida. — „Mis leppida, kas oleme kiskunud“, küsib. „Ei ole, aga noh, niisama“, vastame. — „Ah soo, siis soovitel!“, ütleb ja hakkab pinsakut maha võtma ja käiseid käärima. Kohkume ja palume, et las jääb veel seekord, kuni tugevamaks saame. Nii siis ka jäi. —

ÄRASÕIT

Varssi tõstetakse ka sillad, algabki ärasõit. Kogume laeva ahtrisse, et laulda: „Kel nooruse palavust täis on rind“ — aga rind oligi liig palavust täis, nii et väljagi ei pääsenud ja laulgi jäi kahvatuks. Minul läks süda haledaks ja hakkas värisema: tuli ju minna vastu tumedale tulevikule. Meri oli küll veel vaikne, aga mine usu seda merejumalat — paiskab sulle äkki 7 või 8 palli tuult selga, ole siis lahke ja hoolitse oma loomukeste eest.

Mõne tunni järgi oleme märkide järgi kindlal maal asuvate olevuste silmist kadunud. Nüüd algab võitlus, võitlus merihaigusega. Kaitseme vapralt eesti värve ja võidame üks saja vastu.

Ainus penaltigi, mis haiguse poolt ühele võitlejale antud, tõrjutakse tagasi päris ekstraklassi osavusega.

Järsku tuli meele, et pole täna söönudki! Ja kaua siis tühi kott ikka püsti seisab. Kahman sumadani ja algan kajutisse tassimist. Minul omal küll puudub viimane, aga minu naiseraasukesel on üks osa sellest. Minul nimelt niisugune tunne väljasõitudel alati, et naisemees olen, ja kuna mul abieluvaranduse lahutamise leping puudub — siis „mis so, see ka mo!“ Ja kuna me muresid ühiselt peame kandma ja vaeva ka peaaegu ühiselt (egas see tantsimine kerge asi pole!) — siis algab ka mõnususte jagamine ühiselt.

Kuna minu naised alati arusaajad ja nupukad on, teades et tee mehe südamesse läheb kõhu kaudu, siis hoolitsevad nad minu eest ka hästi, valmistades võileibu ja igasugu muid juhuslikke söögiaineid, mida mina ja Riks siis ka hooliga enesele sisse „schengime“. Mis aga puutub naiste eneste söömissesse, siis viis see meid peaaegu marru. Riks tähendas väga tabavalt, et muidu aitaks ikka ühest naisest küll, agakui tuleb söömine, siis tuleb neid kümnetükki kokku panna, et saada ühe korraliku sööja.

Hiljem asume laevalael fööri, kuhu tekid laiali laotame ja lamama jääme kunni Harry lahtiseil silmil juba on uinunud. Et veidi tuult tõuseb ja vihma loota on, hakkavad Riks ja Relly end kalatoitmiseks ette valmistama. Kuna Erkas juba kolm korda ütles aigutanud olevat ja neelama lubas hakkata, oletasin, et tuleb raadioga SOS välja saata.

Ei, merijumal tegi ainult nalja. Nähes, et me lõbusad lapsed oleme, otsustas vist, et parem juba teine kord. Hiljem kuulsin aga Riksilt, et see tema teene on: sõitjaid registrides on ta ikka küsinud: „Kas lainetusega või ilma?“ Et kõik lainetuseta sõita soovisid, siis jäi ka meri tasaseks kui peegel. Nii siis on Riks tubli poiss! Lubasin tal selle eest surmalaupäeval kätt suruda.

Ärasõit. Saatjad Tall. sadamas.

Vahepeäl otsitakse juba ööbimispaike. Astun kajutist välja, et ka endale kohakest leida. Näen: prl. Tuisik sööb nii hää isuga; mõtlen, et vaat' kust saaks naine, kes ka sööks! Pagan võtaks! see söömine on üldse üks külgehakkav haigus ja nii ei suutnud ma ka preili lahket pakkumist tagasi lükata ja asusin ka enda keha kinnitama. Pärast nägin, et ka Lutti sama haigus oli tabanud.

Öö saabumisega algavadki üldised mured magamisvõimaluste soetamiseks.

Kõik tahavad laevalael magada: kes laeva pingel, kes toolidel, või kellel õnnestub saada rippuvat kiiget. Ka esimese ja teise klassi reisijad, unustades oma klassi ja kõrgema sõiduhinna, tungivad vabasse loodusesse — laevaleale. Ööhämaruses võib eraldada ühte kui teist kuju, mähitud tekkidesse ja palitutesse. Mõnegi paari pilgud on igatsevalt kuu ja tähtede poole pöördud. Justkui ei julgekski nad muidu üksteise silma vaadata kui ainult kuu peeglis.

Aga juuli öö ei kesta igaviku. Juba hakkab koitma ja sellega ühtlasi kaob ka see võlu. Tuleb jälle valgus kus tuleb ennast näidata omas harilikus värvis. Tuleb silmilt pesta kõik öised unistused ja selga ajada pühapäevased rõivad. Tantsijad on selle poolest lõbureislastest ette, et nende riided on tõesti pühapäised. Neid kantakse harva ja nad on ilusad.

Eriti paistab silma vast nõelasilmast välja tulnud peiupoisi ülikond. Selle lõpmata kuldnööpide ridadega ja punaste kantidega kuub kiirgab ja sätendab hommikuse päikese käes samuti kui päikesega ujutatud meri.

Ei jää taha ka naiste viimased moed. Muhu seelik, käised ja vest, siis veel mituteistkümmend keed ümber kaela — kõik see on sarnane ilu, millist isegi salongides näha ei ole.

Laeva nina täitub rahvariited noortest, nii kui oleks suured Rootsi kodukultuur-pidustused juba „Kalevipojal“ alanud. Ja kui siis veel laul lahti läeb, et skääride kaljude lõhed vastukajavad, siis vast alles tunnen sellest olemisest ja sõidust lõbu.

Tundi kaks — kolm on skäärides sõidetud, kui paistma hakkavad Stokholmi kõrged majad ja tornid. Esineb paremal pool „kolme korstna“ kalossi vabrik. Mõnigi mõtleb koju minnes vaadata veel kord neid korstnaid oma kalosside põhjas.

Veel viimane saar ja „Kalevipoeg“ võtab otse kursi kõrgete majade ja sadama tollihoonete poole. Juba näeb ühe majori kaasa-võetud pikksilma läbi sillal olijaid — rahvariites. Muidugi on need meie vastuvõtjad.

(Järgneb)

Märkeid ÜENÜTO kergejõustikust.

Vanemaid paberile visatuist märkeist ÜENÜTO kergejõustiku üle kuuluvad 11. juulini 1920. Nende esimeste võistluste tagajärjed moodustasid ühtlasi esimesi ÜENÜTO rekorde, õigemini norme. Veel sama aasta 18. ja 19. sept. korraldatakse suuremad võistlused.

Alus oli pandud, kuid mingisugused spordiharu sisemised katastroofid murravad tema elujõu. Ei 1921 ega ka kahel järgmisel aastal ei kuulda kergejõustikust midagi. Alles 1924 a. sügisest algab tegevus uuesti, kasvades järjest nii osavõtjate arvu kui ka saavutuste poolest.

Praeguse ajani on Tall. os. kergejõustiklaste poolt püstitatud järgmised Tallinna osakonna rekordid:

- 60 m** Jeg 7,7 (18.IX.20) — **Kalbus 7,4** (31.VIII.26).
100 m Seiler 13,2 (11.VII.20) — Kaljot 12,4 (31.VIII.26) — Hollmann 12,1 (25.VII.27) — **Berg 12,0** (4.VIII.27).
200 m **Kaljot 25,1** (2.VIII.25).
400 m Veiss 56,8 (19.IX.20) — **Hollmann 56,4** (30.VIII.26).
800 m Martinson 2:23,9 (11.VII.20) — A. Neumann 2:14,8 (31.VIII.26) — **A. Neumann 2:11,9** (4.VIII.27).
1000 m **A. Neumann 2:56,0** (30.VII.26).
1500 m **Veiss 4:27,1** (18.IX.20).
3000 m Seiler 10:46,9 (11.VII.20) — J. Neumann 10:14,6 (30.VIII.26) — **J. Neumann 10:12,5** (13.IX.26).
60 m tõkk. J. Reinhardt 10,2 (11.IX.27) — **Tamm 9,9** (11.IX.27).
110 m tõkk. (mad.) **F. Tammann 18,1** (30.VIII.26).
4 × 100 m Jeg, Pihlak, Sepp, Seiler 54,1 (18.IX.20) — Kljavin, Hollmann, A. Neumann, Kalbus 52,8 (13.IX.26). — **Berg, Kalbus, Hollmann, Elberg 48,7** (10.IX.27).
400 + 300 + 200 + 100 m **Hollmann, A. Neumann, Kljavin, Kalbus 2:17,4** (12.IX.26).
800 + 400 + 200 + 200 m **Veiss, Lossmann, Rubli, Jeg 4:16,7** (19.IX.20).
10 × 100 m **V. Elberg, Hollmann, Kutschevsky, Jänes, Karik, K. Nieder A. Neumann, J. Reinhardt, Kljavin, Kalbus 2:06,5** (3.VIII.27).
10 × 400 m **Hollmann, Elberg, Randmann, Kalbus, Berg, Jänes, Redlich, Silberg Räästas I, Räästas II 9:55,1** (11.IX.27).
Kaugus h-ga Seiler 5,20 (11.7.20) — Jeg 5,68 (18.IX.20) — Kudeberg 5,73 (31.VIII.24) — Kudeberg 6,00 (10.X.25) — Berg 6,01 (19.VIII.27) — **Berg 6,22** (9.IX.27).

- Kaugus h-ta** Loo 2,62 (11.7.20) — Tõnisson 2,71 (19.IX.20) —
Apri 2,92 (2.VIII.25).
- Kolmik h-ga** Kudeberg 10,77 (31.VIII.24) — Kudeberg 11,04
 (6.IX.25) — Kudeberg 11,54 (13.VII.26) — F. Tammann
 11,70 (30.VIII.26) — Kljavin 11,90 (12.IX.26) — Laas 11,91
 (4.VIII.27) — **Laas 12,63** (21.VIII.27).
- Kolmik h-ta** Apri 7,90 (6.IX.25) — Kalbus 7,91 (29.VIII.26) —
Treier 8,23 (5.VIII.27).
- Kõrgus h-ga** Kütt 135 (11.7.20) — Jeg 155 (19.IX.20) — Treier
 156,5 (24.6.27) — **Laas 160** (3.VIII.27).
- Kõrgus h-ta** E. Tammann 125 (31.8.26) **Treier 130** (5.VIII.27).
- Teivas** R. Pärnpuu 2,30 (6.IX.25) — J. Reinhardt ja J. Neumann
 2,44 (21.VIII.27) — **J. Neumann 2,80** (11.IX.27).
- Kuul (7,5 kg)** Sepp 9,15 (11.VII.20) — Sepp 9,40 (18.IX.20) —
 Kudeberg 9,505 (31.VIII.24) — Lukin 10,395 (2.VIII.25) —
F. Tammann 10,82 (29.VIII.26).
- Kuul (5,44 kg)** Seiler 11,90 (16.VII.26) — **F. Tammann 13,35**
 (30.VIII.26).
- Ketas (2 kg)** Loo 25,30 (11.VII.20) — Loo 26,15 (19.IX.20) —
 Kudeberg 26,20 (31.VIII.24) — **Apri 33,95** (2.VIII.25).
- Ketas (1,5 kg) Kudeberg 34,36** (13.VII.26).
- Ketas (1,0 kg) Apri 38,22** (24.VI.27).
- Oda (800 g)** Loo 34,38 (11.VII.20) — Veiss 40,10 (18.IX.20) —
Rosenberg 44,98 (30.VIII.26).
- Oda (600 g)** Rettelgas 41,36 (22.VIII.26) — **R. Oja 47,66**
 (11.IX.27).
- Raskus** Apri 5,29 (6.IX.25) — **F. Tammann 5,79** (31.8.26).
- Käimine 1 klm R. Pärnpuu 5 : 10,0** (20.IX.25).
- Naistele:
- 60 m Parts 9,3** (4.VIII.27).
- 200 m Kraman 31,9** (9.IX.27).
- 400 m** L. Melldorf 74,3 (25.VII.27) — **Kraman 71,7** (11.IX.27).
- 4×60 m Holtzman, Eisenschmidt, Parts, Kraman 37,9**
 (3.VIII.27).
- Kaugus h-ga** Kautlenbach 3,97 (31.VIII.24) — **Parts 4,36**
 (4.VIII.27).
- Kaugus h-ta Kraman 2,21** (5.VIII.27)
- Kolmik h-ga Kraman 8,88** (5.VIII.27).
- Kolmik h-ta Kraman 6,28** (4.VIII.27).
- Kõrgus h-ga Parts 120** (5.VIII.27).
- Kuul Parts 6,81** (4.VIII.27).
- Ketas** Kraman 16,97 (5.VIII.27) — **Kraman 20,80** (10.IX.27).

Pikk t. 69.

Sõrme ei näe pista suhu,
Õhtu on vihmane, pime.
Kodus on igav, pole ime,
Peaks kuhugi minema, kuhu?

Kõnnid tänaval tasa või ruttu,
Kuid kõnniteel märjal ja libedal
Hoiä ikka jalad all
Ja ära viska end mutta.

Kauaks sa jääda võid välja,
Väsivad jaladki all.
Üksi südame lähedal
Tunned seltskonna järele nälja.

Kuid lohutust küllalt on veel,
Tead kuhu minna: —
Pikale tänavale. Sinna
Oledki juba teel.

Ootab sääl noorusrõõm süütu.
Minnes kõrv kuulateleb —
Jutusumin väljagi ulatab,
Üksel on silt: ÜENÜTO.

Üksel näed — kogund suur
[pere.
Astud ka ligi
Pühid otsalt ruttamishigi
Ning lausud ühise tere.

Siis otsid omale koha,
Liitund vestlusse, kaasa elad,
Siin pole naligi keelat —
Sõbrad ja vennad kõik puha.

Silmad sääl tõsistki nägu,
Mõnel ei olegi aega,
Korraldab, veheldes käega,
Haudub suurt õhtut või tegu.

Vahel näed Voldemar Venti,
Muigab ja kaupleb ja nurub
Kunni asja kordagi surub,
Töökas mees igat kanti.

Ingermann, Mõistlik ja Kaljot
Ühingu tegevust juhivad,
Ingländ ja Tsõpukov puhivad
Rasket tööd, — teha on paljut!

Kuid kogu maja on tööl,
Kasemetsal koor kui orel
Laulab nii mis tore.
Lõpeb kõik algaval ööl.

Teiselgi õhtul on samuti,
Tahaksin jällegi minna
Noorte keskele sinna.
Sõbralik uks lahti alati.

Joone Jaan

Noorsoolased! kes soovivad üksiku noorsoolasele lähemaks sõbraks hakata, et talvist aega ühiste ettevõtetega mööda saata? Palun kirjad selle lehe talitusse „*Poisu*“ all ärasaata.

Siin avaldetakse toimetusele saadet tavalisest teisem ja isiklist ilmet kandev kirjavahetus.

Kah muljeid.

(Alljärgnev ei taha olla muuks kui „õpetlikuks“ lugemisaineks.)

Ykskord (sarnane ka muinasjute algus, kuid käenolev on tõestisyndind lugu) Y.E.N.Y. Tall. Os. juhatus varasygisel saatis liikmeile teate kyllakäigu korraldusest Käosalu osakonda, kogumine, ärasõit täpselt tähendatud j. n. e.

Rõõmustime, et nrs-lased ärgand kauakestnud suviunest. Kellegi agarama (mitte agaraima) tegelase poolt kuuldus: „Vihmgi pole takistuseks!“ Oh neid innukaid ettevalmistusi siis!

Määrat hommiktund tähit päeval saabus päikseline pääle öist vihma, millest maapind kyll kaet järvekesiga, aga taevas kuivselge, polnud meil vajadust mäletada eilist, oli tähtis vaid ilus täna. Pidid osutama mõjustaideks teised tõhusad põhjused, keelvad noorsoolasi ilmumast väljasõidule: yhed polnud veel jõudnud puhkama heita, teised ei saand nii varakult maašt valla, mõni — ehkki omal puudus „vekker“ — magas rahulikult, kuna sõber töotand ta õigel ajal äratada (ning seda sõpra taas teine sõber?), aga jätnud täitmata lubadutse etc.

Kummatigi juhtus ime — leidus neidki nrs-lasi, kes läksid jaama, ent säält, — „Liikugem, noorsoolased!“ — edasi rongile? Eil Tagasi koju.

Vääna jaaman ootsid vastutulnd käosalulased arvukat kylaliskogu, juba mitu korda kutsut ja nõusolu avaldand Tallinna osakondlasi. Tuligi — tõesti kohutav hulk! — kolm. Need sellised, kes oman „lihtsameelsusen“ ennegi mõnd tyhist tähtsusetust „võtnud puhta kullana“ ia astund rongile kustki sithkohale ligemalolevast jaamast. Kõik vaguninurgadki põhjalikult tuhnit, ei „avastund“ ykski „noor“ ega „soolane“, otsijad (ikka need kolm) ei osand pidada võimalikuks, ei andnud mõista teiste mitteilmumist.

„Parem natuke, kui ei yhtegi,“ leppisid pettund käosalulased, kes nimetetud kolme tõttu pääsid täielikust pikkninast. Algas matk. Pikk tee (teatetud 5 klm. asemel ainult 8) sai lyhikeseks koguni, kui seltsisid meiega veel kaks vallatut noorhärakest.

ÜENÜTO tantsijate trupp ja ekskursandid Sokholmis öökorteri õuel.
Keskkel eestlaste juht Lindeen

Jõudnud peopaigale — Käosalu noortel oli suurpäev — sattusime vihma käest räästa alla, sest nyüd vast sadas kysimus-rahet: „Kas rohkem polegi? Kas enam ei tulegi? Kas Tall. Os. mehi ei olegi?“ Viimast imestid eriti kohalikud nrs-tarid. Meil sai kyllaltki tegemist, et arukalt vastata lõpmatult asetatud pärimis-kaskaade, sest endilegi oli mõistatuseks see tyytuseni korduv miks (teisi ei tulnud)? Me veelgi ei lakand ootamast, pyyden veenduda ja veenda ka kahtlejaid, et võib tulla jätku me „hiigla- arvule“ Keila kaudu, kust ilmuva omnibuse saabumiseni jäi veel tund aega. Selle kestel „lahke“ saatus õnnistas yht meist kohutava hambavaluga, mille arstimisel oli abiks terve Käosalu osakond kui üks mees (mitte hyperbool!).

Ligeneva omnibuse peatuden — ohked kolme suust: „Kas kasvame? Kas suurdub vägi?“ — hävis viimne lootuskybeke: „õndsate“ värinaiga igatset punase eluka sisemusest ei väljund ainsatki yenyto-last.

Peagi me säälnne tutvuskond rohkenes jälle: meile etati osakonna esimees, juhatusliikmed, sportlasi, näiteharulasi j. t.

Meid juhatedi saali auvõõraile määrat kohile, millelt korraldaidega nägelesimegi, sest ollen harjund Tall. Pikk tn. 69. minema

pea alati korralikult lunastet kallihinnaliste pääseiga (isegi jõuluõhtule jõuden mõni minut enne lõppu ei tehtud 75-margast pennigi hinnaalandust,) ei taiband nagu kohaneda käosallaste liiga lahke (võrreld. Tall. Os.) vastutulelikkusega kylalisile.

Huvitava eenkava lõppeden algas tants. Tuli siis vast põli: polnud aega sugugi, muud kui tantsi; tundus kummaline, kuna Tall. Os. tihti juhtund nägeme võõraid „rahulikult“ istuman, vaid teatud kindlate „paaride“ tantsiden.

Jäime kogu ööks, mis ytlematu „luulelisch“ ja oleng sydamlük, käosalulased moodustaden yhise terviklise pere, mille tõttu lahkumine neist sai väga „kurblich“. Paluti teinekord uuesti tulla, hõigati: „Jällenagemiseni!“ Kõnelusse poetus ka kysimusi Tall. Os. tulevate pidude kohta, ent meie ei julgend avaldada vastutketset, sest kavatsusel olev Tall. Os. pidu võis olla kindel vaid siis, kui ta juba syndmus minevikun.

Lõbusan „kamban“ jõudsimme jaama, säält „susla“ tõi meid koju parimate muljeiga, kajas kõrvun veel viimseid hyydeid, kyllaktsed, milleks meeleldi nõusoleku andsime.

Ja korraldas Tall. Os. „jälle“ kylaskäigu Käosallu, kuigi see kavatsus enne polnd palut võtta teatavaks osakunna kõigile liikmeile (ka meie, harilikud-surelikud olime jäet informeerumisvaevata); seekord teht väljasõit hulgalise „koorekihi“ (kohasema puududen olgu lubat ja vabandet see sõna) osavõtul. Siis läksid „paarikesed“, kuna eelmine kord aga . . .

Kirjeld kylaskäige väike võrdlus, ollen eelkäijaks järgnevaile suuremaile syndmusile, mis kokku põhjustid meie eemaldumise asjaomasest Tall. Os-st. — „On ju „loomulik“, et lahkub endisi liikmeid, vastsete juure tullen!“ — avas kolm silmapaari nägema-tundma kyllalt teravalt grupeerungeid sen yhisen peren, kun kõik on noorsoolased, kuid mõni vaid „noor“, teised ainult „soolased“, ning oodata mõlemat (hääd?) korraga on ju ylinõudlikkus (aga kas mitte ka „loomulik“?).

(Märkus: Yksiksõnad kõikjal jutumärgistet vaid dekoratsiooni mõtten.)

Trio.

Järgmises „Uritules“ hakkab ilmuma ÜENÜTO liigete nimekiri nende biograafia, päevapildi ja autograafidega.
Valmistage endist sobivad ülesvõtted!

Kilde viimaselt Stokholmi matkalt.

H. H.

Sule rüütel ma küll ei ole, ega Jõger pagan käib peale, et kirjuta ja kirjuta, mis sa seal Rootsisis siis käisid kui midagi ei tea ja nii vihastasin ja kirjutasingi. Ei oska nagu kuidagi pääle alata. Koolis algasid minu „kirjatööd“ harilikult, et ilm oli ilus ja päikene paistis ning linnud laulsid. Koolmeister kunagi ei tahtnud selle eest „punase tindiga üle kolme, sedagi kas ühe või kahe miinusega, alla kirjutada. Nagu kiuste, paistis Tallinnast väljasõites ka päike ning ilm oli ilus. Linnud küll ei laulnud, aga mõned kajakad ikka lendasid ümber laeva küll. Saatjaid võrdlemisi palju noori ja vanu, lahkumine südamlük. Üks vanem fraua, kellel kahe-mastiline purjelaev peas (või midagi selle sarnast) kuivatab silmi, poeg sõitvat tal Rootsi rahvatantse tantsima ja n. e. Räägitakse, et poeg tõeste käib laeval ringi portfell kaenlas (ametimehe tunnus!), muidugi ka lilled rindas nii kui teistelgi, mida saatjad ohtralt olid toonud. Kell venib üheteistkümnepäevale, mil pidi ametik lahkumise tund olema, kuid kapten ning laevakontori esitaja teatavad (muidugi portfelliga mehele), et laeva väljasõit peab viibima vast ehk ühe veerand tunni võrra, tulla veel reisijaid Riia rongi pealt. Ja vaata imet, tunniajalise ootamise järgi saabuvad Riia rongi pealt viis-kuus koormat reisijaid, nimelt 350 korvi päris elusaid vähke. On need viimased reisijad laeval, päästetakse „Kalevipoeg“ kai küljest lahti ning laev liigub. Muidugi peetakse hoolega lahkumistraditsioonist kinni, lehvitakse vastamisi rätikuid, pühitakse silmi ja n. e., kuid korraga kostab laevalt rõõmsalt noorsoolaste laul, nagu trööstiks mahajäänule. Mõned noorsoolased lähevad teisele poole poordi ning heidavad pilku jahtklubile, keegi hüüab lõbusalt „Kolja võta Ray schlepi“ ning sedasi jõuabki laev sadama suust välja.

* * *

See oli Stokholmis esimese päeva hommikul, kui meid Gustav Vasa kiriku viidi. Päril tore kirik, ja kui veel eestlastele laulu- raamatud kätte anti, lauldi üle kiriku nii mis mürin taga. Ega siis eestlane laulu põlga. Altari tuleb „pastor“ või mine tea kuidas teda nimetada, oli küll vene preestri moodi rohelises rüüs aga hiljem kantslis jälle pastor mis pastor, valge kaelaside ja kõik. Muidugi loeti, lauldi, paluti ja mängiti orelit ning lõpuks öeldi Amen, millest „Eesti vahvas“ kindlasti aru said ja ühes teistega kirikust lahkusid.

* * *

ÜENUTO tantsijate trupp ja ekskursandid Grippsholmis Narva lahingus venelaisit äravõet suurtükki juures.

Ringsõidul autodega sõideti kohe „Põhja“ muuseumi juure, kus poole tunni pärast pidi rongikäigu algus olema. Aga oh häda poistel pulgad puudu, võeti auto ning kihutati järgi ega või siis meesterahva pulga tants ometi ära jääda, ja ütleb ju laulgi, et „kellel pole pulka, ärgu tulgu hulka“.

* * *

Teine päev algas varem kui õige päev. Juba $1/27$ hommikul käis „korrapidaja“ meeste magamisruumis ringi vile suus ja lubas igapähele „penalty“ anda, kes riietumisega hiljaks jääb. Ega midagi, see mõjus, $1/28$ olid kõik sadamas ärasõiduks Grippsholmi.

*

Oh! seda klõpsutamist fotode poolt, mis „Eesti rahvast“ tehti. Ja egas siis tütarlapsed jätnud, peod valmiskirjutatud aadressesse täis, palvega: 2 pilti! neli pilti! kümme pilti!! oli isegi mõni „julgem“ kirjutanud, millised pisteti päale lähikest tutvust lahke naerutusega ülesvõtjate pihku. Kas jõuavad kord need ülesvõtted ka meie maale?

*

Basseini jahedas vees leiti karastust, õpetati ka ujumist ja täiendavaid teadmisi sel alal ühele eestlaste esitajale. Nime mul

Rootsi ja Eesti noorsoolased enne lahkumist Stokholmi sadamas.

praegu just meeles ei ole aga tema käest küsiti tihti (võib olla ka, et hüütigi nii) „kes on kõige loium!? Muidugi, nii kuidas komme nõuab, tehti ka ühine ülesvõte „kursandist“, lektoritest, inspektorist, direktoritest“ ja teistest ametmeestest, ühe sõnaga tervest personaalist.

*

Õhtu vedeti „Tivolis“: pääle ametlist osa oli kohvi ja siis. . . kes õppis autojuhiks, (Stokholmis autojuht olla see igatahes pole nalja asi), kes käis naeru kabinetis enese ja ligemiste üle imetlemas. Siis maruline sõit karusellil, mis ikka nagu uhkem meie „lasnamäe-“ ja „messukarusallist“ ja kõrgem teine ka hulga. Veel käidi ühes imelikus majas. No küll see oli vast krutskeid täis! Liikuvast trepist ülesminna, mööda linti sõita, üle igasugu liikuvate põrandate, läbi keerlevate tünnete, kinni korgitud pudelite, küdevate ahjude, praepannide j.n.e. j.n.e. j.n.e. Siis puhuti mõnes kohas ootamatult tuult, mis naisolevustele sugugi ei meeldinud, aga rootsi publiku pööraselt naerma ajas. Lõpuks saadi aga niisuguse naljaga hakkama, et pandi ühte pimedasse käiku matile istuma ning järgmisel silmapilgul leidsime end viisakalt „väljavisatuna“ ikka üks teise järgi lups ja lups . . .

* *

Ja see oli kolmandal päeval kell 5, enne päikese looja mi-
nekut kui oli „Eesti rahvast“ palutud kohvile kellegi proua poolt,
milline tutvus oli soetatud eelmine õhtu „Tivolis“. Nimetet proua
ei olla enam kolmkümmend aastat eesti keelt rääkinud aga päris
ära unustanud siiski ei olnud. Muidugi oli ka tolleks õhtuks
kokkukutsunud omad tütreid ja väimehed ning. . ., ühesõnaga
lõbus ja südamlük kohviõhtu. Jutuajamine kujunes keelte pooltest
päris kirjuks, proua ise armastas rääkida eesti keelt, tütreid selle
vastu rääkisid saksa keelt, üks väimeestest leidis paraja juhuse
vene keelt praktiseerida, teiste külaliste poole tuli aga rootsi keeli
pöörata. Ja selle vaimlise tordi seedis suurepäraselt arusaaja
eesti rahva kõht — pardon! — aju! . .

* * *

Veel viimased jutuajamised, jumalaga jätmised ja aparadi
klõpsutamised ning ühe „tundmatuks“ jäänud „suuruse“ lahkumis-
kõne ja loeng ajaloo ja „Kalevipoee“ (nii on meie laeva
Stokholmi nimi) liigub. Hüütakse elagu, lehvitatakse rätikutega
ja lilledega ning korruga kostavad vahelehood „ruttu, rutem
Kolja, laev liigub“. Üldine segadus. Kes maha jäänd!? Aga
juba ronibki trossi abil üles võõri oma abikaasaga meie „Esimene“
Noorsoolane, mitte just liikmekaardi numbri järgi (kurjad keeled
räägivad, et tema liikme kaart olla nummerdamata). Sellepeale
jätkatakse hetkeks poolelijäetud jumalaga jätmist juba viimaste
lahkel kaastegevusel.

*

Säätakse end jälle laeval laagrisse ja tuletakse meele meeldi-
vamaid juhtumusi ning vahetakse mõtteid. Küsitakse, kes 4 — 5
krooni eest lasi „kuninglikult“ habet ajada, kes lõunaks portsjoni
hamba orke tellis jne. Meri vagane, kuid räägitakse, et paaril
nõrgema soo esitajal süda sees härdaks kippund väikeste loomu-
keste pärast sääl sügavas meres.

*

Päale sõitu käivad Tallinnas noorsoolased linnas ringi, suured
pidustuste mälestusmärgid rinnas, rootsi kaelasidemed ees ning
„Mossad“ peas, mis eriti „revolutsiooni“ värvi naisnoorsoolastel.
Vastu tuleb tänaval sõber, küsib kuidas reis läks? kas kuningat
nägid? käisid ju ühel eelmisel aastal isegi tema sünnipäeval.
„Aitäh küsimast, tänavu küll neid 5-kroonilisi „supesee“ ja inglisi
bandi küll ei olnud. Kuid vastu tuli teine küll ja kätki andis,
tundis teine ikka veel ära ja naiselegi tervisi saatis.“

Järgmine „Urituli“ ilmub oktoobrikuu esimese poole lõpul.

Kaastöö palutakse ärasaata 1. oktoobriks s.a.

ÜENÜTO KROKETI VÕISTLUSILT 11 aug. s. a. Reaalkooli väljal. Paremalt vasakule: hrad Hasenbusch, Hollmann, Jöger, Lury, Pärnapuu, Netlev ja preilid Orntlich, G. Kraman, E. Kraman ja Israel.

Mängisin kroketti!

Minul pole elus veel üldse vedanud. Ei vedanud ka seekord kui ÜENÜTo kroketi võistlusil meistriks tahtsin tulla. Juba eelmängus langesin välja. Muidugi tuli kõik kuri nagu mujalgi jälle naistest. Peaasjalikult oli see vist prl Eisenschmidt teene. Ta krokib ju nii täpselt ja suurepäraselt. Ja kui südameta ta ise säälu juures veel on! Ei! Olgu mis on, muil tegusharudel on naised südamlikumad. Tahtsin küll kirjanduse ja esperanto toimekonnast spordialale üle tulla, aga näe ei vedanud! Ja puha naiste süü. Poleks nad mitte nii võluvad olnud — nii ohkasin hiljem. Üldse, Looja on halvasti teinud luues naise kõigi hääde omadustega. Nii käib ingel ühes majas saatanaga: võluvus ja julmus. Ma ei saand ju ometi silmitches õrnamale soole ja mõtete esteetiliste väärtuste siniõhus viibides krokkida tagajärjerikkalt ka mustal maapinnal asuvat palli. Iga katse oli juba ette surmale määratud.

Armastan nii väga naisi ja hindan sporti, aga mõlemad toovad vaid pettumusi (viimane muidugi esimese pärast). Võin neid imetleda mõlemaid vaid publiku, vaataja seisukohalt. Ikka eemalt. Ikka kaugelt! Iga katse tegelikult kaasatema ebaõnnestub, nii ühel kui teisel alal. Juba 12 aastaselt otsustin pühaliku vandega võtta jalamaid naine! Aga võta näpust — juba on turjal 3×12 aastat, aga mulle pole veel kingitud ühtki südant ja kätt.

Nii vanapoisina otsustasin elada ainult oma töö ja tegevusele. Aga siingi jälle mustad murepilved tuleviku taevas. Naised tõrjuvad peagi mu ka sellest paradüüsimisest välja. Vaadake ainult kuis nad igal pool, ja kodus ja koolis, ja kohtus ja kirikus, kaubanduses ja tööstuses, ja riigi kui ka omavalitsuse asutis ja juhtimises nii tsiviil kui ka kriminaal korras igalt poolt mehed on väljatõrjunud. Ta pimeloom tuleb köögist ja lastetoast ära ja ei näe mitte et ta sellega hukatuse toob tervele inimkonnale! Mul on ju andmeid, et mina ainukene ei ole, kel ei vea naiste pärast. Ainult üks erand on: ÜENÜTO endine esimees Mart Reite. Ainult temal vedas alati naistega.

Sellest ssisukohast väljamineks, usun on kõigil noorsoolastel vist selge, et ei saa niimoodi ollagi juttu paremast inimkonnast senni kuni pole meie noored neid tagasi juhutat nende õigetele aladele. Ja et on seni tagajärjetud kõik ÜENÜ püüded üle maa Eestirahva paremaks käekäiguks asjatud.

Seepärast teen ettepaneku asutada ÜENÜTO-s uus tegevusharu, mis oma ülesandeks võtaks mehele tema senise seisukoha tagasivõitmise ja naisele teejuhutamise tema õigele alale. Toimikonna nimetust ei tea ma veel öelda, sest enre sündimist ei ristiteta ju lapsi, kuid et asi väga põleva tähtsusega — loodan juba järgmises „Üritules“ lugeda selle toimikonna tagajärjerikkast tööst.

Mängisin kroketti, ent mul ei vedanud. Aga nii ilus oleks olnud olla meister!) Prli Israelile rääkisin kohe, et ei ole ilus kui naised tõrjuvad mehi välja. Ta oli sellega nõus. Loodan temast tulevasele tegevusharule kindlat tuge! Aga hiljuti vastutulles ei naeratanud ta sugugi: nii et järeldan pikka iga oma poissmehe põlvele (ehkki pole hea et inimene üksi on!) ja et sel alal temast abi loota ei ole. Ehk teab keegi kaaskannataja mulle head nõu anda? käsi peseb ja kätt ja ühendust teeb tugevaks...

Elagu uus tegevusharu!

Naised tagasi kööki ja lastetuppa!

Laskem rüütleid neile mängida kannelt!

Alfa Go.

Kuidas mehi võlutakse.

HILDA VAHTRIKU populaar-teaduslik loeng läind hooajast. Illustreerind FLO.
Ettekandnud VOLD. VENT.

On asju taeva ja maa vahel, millest meie koolitarkus undki ei suuda näha, nagu telepaatia, naisterahva poolekssaagimine, kunst mehi võluda, oma tahtmise järgi meheks ehk naiseks muutuda jne.

Ülemaaline Eesti Noorsoo ühendus on enesele seadnud ülesandeks noorsoo vaimlise tasapinna tõstmise igasuguste kursuste, loengute ja vaielusõhtute abil — ja olgugi, et käesolev aine kuulub pigemini kursuste kategooriasse, tuleb meil esialgu leppida populaar-teadusliku loenguga, kuna koolijuhataja keeldub selleks ruume andmast kategooriliselt ja kuna ka ei jätku ühingu tarvilisel määral selleks kõlbulikku meeselementi — nagu seda näitavad selgesti omakultuurharu poolt korraldatud rahvatantsu kursused.

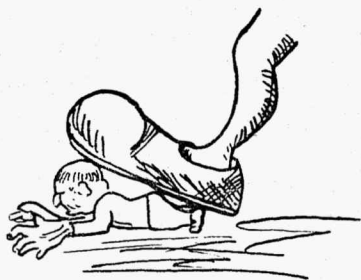
Nagu teate, jaguneb terve inimsugu kahte pealiiki, milles kõrgema astme moodustavad naised, madalama mehed. Vahekohti täidavad lapsed, kes omakorda jagunevad poeg- ja tütarlasteks.

Nagu ka teate, lõi jumal esimese mehe mullast, (sest tõesti kahju oleks olnud tarvitada sarnase olevuse peale kallimat materjaali), naine aga sündis merevahust, sest vahukoort hankida ei olnud tol pimedal ajal isegi jumalal kusagiltki.

Naine on loodud ilma valitsema, mees palehigi sees orjama, et naisel oleks mida valitseda.

... tuleb aeg kus kõik üksikud mehed arreteeritakse . . .

... muidugi ei mahu kõik mehed naise tuhvli alla . . .

Alguses on mehed metsikud, jooksevad vabalt ringi ja raiskavad mõttetult raha, mille eest osta saaks nii palju keni ehteid ja maiustusi, millega võita naise poolehoidu. Muidugi saabub peagi aeg, kus kõik mehed, kes üle 20 aasta vanad, arreteeritakse, kui neid leitakse ilma naisteta tänaval ehk muus seltskondlikus kohas. Senni aga tuleb meil leida abinõusid, et mehed ise jookseksid meie järele, kuni ühel kenal hommikul märkavad, et neile põllepaelad on ümberseotud.

Seda põllepaelte sidumist nimetatakse harilikus keeles „meheleminekuks“ ja see on ainuke asi mehe ja naise vahekorras, milles ei leia midagi halba isegi tädid, olgugi et siis palju rohkem võib lubada kui enne seda.

Meheleminek on mood ja sellepärast vastuvaidlematu sedus, temas on teatud määral pikantsust ja sharmi; mees on kohustatud ennast korralikult ülalpidama, kuna aga naisel avaneb võimalus vahetevahel ka maitsta keelatud vilja.

Meheleminek on tingit veel päikese ning kuu mõjust maa-keraga peale, ning rahvustunde ikka suuremast ja suuremast arenemisest, eriti meie väikese Eesti rahva juures. Läheb mõni tuttavaist mehele, ärkab hinges eht rahvuslik Eesti jonn, et kas mina siis Adast või Lyast halvem olen? ei! homme juba tõmban Juhani poissmehest elule kriipsu peale.

Muidugi peab meest valima hoolega ja läbiproovima enne mitmes tules, sest kõigist ei saa ju perekonna toitjat ja kõik ei paindu naise tuhvli alla. Olla isegi sarnaseid mehi, kes oma kõrvalisi sissetulekuid naise eest varjavad, nagu oleks see mõni tulumaksu komitee ametnik.

Et mehi tundma õppida, peab neid võluda oskama. See nõuab kõigepealt tervet instinkti, meisterlikult väljaarenenud koketeriid ja ilu.

Ilu suhtes ei tohiks ükski naine Looja peale nuriseda, sest inetuim naine on mehe silmis ikka rohkem väärt kui kõige ilusaim meeste hulgast. Ja kui Looja ongi unustanud midagi, kohe on ju seda täiendamas rätsep ja apteeker. Ainult peab oskama seda ilu maitsekalt serveerida ja mehes armastust esile kutsuda.

(Järgneb)

Kõiki lugejaid noorsoolasi palutakse käesoleva „Uritule“ numbri eest talitusele ärasaata 25 marka (võib ka postmarkides) aadressil: Tallinna, Rataskaevu 22, ÜENÜ, „Urituli“. Sama võib öiendada ka ÜENÜTO büroos, Tallinna, Pikk 69.

TEADAANDED, KORRALDUSED, RINGKIRJAD

Siin avaldatud teadaanded loetakse liikmeile kättesaavaks ilmumispäevast arvates.

ÜENÜTO Juhatus teatab:

1) ÜENÜTO peakoosolek peetakse ära 9. novembril s. a. kell 11 hommikul Pikk t. 69.

Päevakord:

1. Koosoleku juhatuse valimine.
2. Eelmise protokollki kinnitamine.
3. Liikmemaksu kindlaks määramine.
4. Tekkivad küsimused.
5. Läbirääkimised.

Märkus: Kui määratud ajal tarviline arv liikmeid ei ilmu, peetakse järgmine koosolek pool tundi hiljem samas kohas, missugune on otsusevõimuline ilmunud liikmete arvu peale vaatamata.

2) **Rootsi keele kursused** algavad oktoobrikuu algul. Osavõtjaid registreeritakse osakonna bürosos Pikk t. 69 juhatuse korrapidaja poolt. Osavõttemaks on 10 — 15 marka tunni eest.

3) Kirjandustoimkonna poolt väljakuulutat **kõnekäänude ja shargoonide kogumise võistluse** tähtpäevi pikendatakse, arvesse võttes vähesed tagajärgi. Pikendatud tähtaeg teat. eraldi.

4) **Segaeeskavaga peo-õhtu** korraldatakse Kadriorus „Noorseppade Kodu“ ruumes. Aeg teatatakse eraldi.

5) **Raadiost** huvitatud noorsoolasi palutakse raadioklubi avamise võimaluste selgitamiseks endist teatada osakonna bürososse kirjalikult märgusõna all „Radio“.

6) **Esperanto haru** peakoosolek peetakse hooaja avamiseks neljapäeval 29. sept. s.a. kell 8 õhtul Pikk t. 69. Päevakorras toimkonna valimine, lähema tegevuskava kindlaksmääramine ja läbirääkimised.

Esperantistojn-junularanojn oni serioze petas nepre partopreni la kunvenon!

Kui Teie leidsite selle numbri juures mingisuguseid puudusi, palume sellest meile lahkesti teatada.

Kui Teile käesolev number millegi pärast meeldis, juhtige ka oma kaasvõitleja tähelepanu sellele.

Väga austatud noorsoolane ja kallid lugeja!

Sellega astub Teie silmade ette „Uritule“ esimene number. Ta ei taha olla ei enam ega vähem kui ÜENÜTO perekonnaajakiri. Vajadus sellase ajakirja järgi oli ammu olemas, eriti läinud hooajal, kus liikmete arv eriti suureks paisus, kusjuures liikmeil paremagi tahtmise juures üksikuis tegevusharudeski võimata oli üksteisega lähemalt tutvuneda, veenduda üksteise tööeksperimentis ja vaadetes, tegevusalades ja isiklises võimeis, mis seltskondlises elus on tingimata vajalik produktiivseks tööks. Ka on noorsoolaste poolt kaebusi kuulnud, et üksteist ei mõisteta, üksteist aru ei saada, kaua võõrastetakse j. n. e. Kõikide nende puuduste kõrvaldamiseks tahab kaasamõjuda „Urituli“. Isiklises asjus on noorsoolasile alati avat vastav osakond „**Meie elu**“. Pääle selle hakkame juba järgmises numbris avaldama liikmete nimestikku nende biograafia, päävapildi ja autograafiga, märkeid ja muljeid silmapaistvamaist tegelasist, nende karakteristikad j.n.e.

ÜENÜTO juhatuse otsusel avaldatakse nüüdsest peale kõik juhatuseteated, ringkirjad ja määrused (pääle erakordsete) „Uritules“ ja loetakse avaldamise päevast arvates liikmeile kättesaadavaks. Seepärast ei avata ajakirja peale erilist tellimise vastuvõttu, vaid palutakse igakord peale ajakirja saamist talitusele kulude katteks ärasaata Mk. 25.— Muidugi ei tasu see veel ajakirja väljaandmise kulusid, mispärast vabatahtlisi annetusi tänuga vastuvõetakse. Annetajate nimed avaldetakse.

„Uritules“ võivad kaastööd teha ainult ÜENÜTO liikmed. „Urituli“ on määratud ainult ÜENÜTO liikmeile. Et alalhoida isiklist ilmet ja muud tavalisest teisemat, ei tehta keelesuhtes erilist nõudmisi, väiksemad kõrvalkaldumised ühtlustetakse.

Toimetusele on teadlik selles, et käesolev number kui katsekakk, omab mõningaidki puudusi, ent oleme iga näpunäite eest puuduste kohta eriti tänulikud. — Kõik „Uritulele“ määratud materjali palume ärasaata adressil Rataskaevu t. 22, „Uritule“ toimetusele.

Noorsoolise tervitusega

Toimetuse.

Väljaandja: Ülemaaline Eesti Noorsoo Ühendus, Tallinna Osakond.

Vastutav toimetaja: Ago Jõger.

Toimetuse ja talituse asub Rataskaevu 22.

Toimetuse kõnetund esmaspäevati kella 19 — 20

Talituse tunnid esmaspäevati ja neljapäeviti kella 19 — 20
